

EILC beszámoló

Név: Ipolysági Ádám
Küldő intézmény: Óbudai Egyetem – Alba Regia Egyetemi Központ
EILC kurzus helye (ország, város): Bulgária, Burgas
EILC kurzust szervező intézmény: Burgas Free University
Kurzus időpontja: 2013. augusztus 23. – 2013. szeptember 20.
E-mail cím (nem kötelező megadni): ipolyy@gmail.com

Burgas

Burgas nem egy kis város, ennek ellenére nincs sok látnivaló, viszont a kellően hosszú sétálóutcájával és a megszámlálhatatlan kávézóval, étteremmel valamint szórakozóhelyével ezt ellensúlyozza. Tengerpartja gyönyörű, ezért többnyire tele is van. Számtalan esemény van a városban nyáron, szinte mindennapra jut valami. A fesztiválok, koncertek és előadások mindennaposak.

Nyáron 3 lehetőség van kiutazni. Repülőjegyet már 15 000Ft-tól lehet találni, viszont a csomagok szállítása elég drága, 7000Ft/csomag.

A másik lehetőség a vonat, ez 33 000Ft-ba került nekünk hálófülke nélkül. Nem sokan utaznak rajta, ezért kényelmes, de a repülő jobban megéri, mivel 21 órával rövidebb az utazás és nem késik órákat.

Szezonon kívül viszont csak egy lehetőség nyílik eljutni Burgasba, ez pedig a busz.

15-20 000Ft körül van a jegy és szintén 24 óra az utazás időtartama.

A határon személyigazolvány felmutatásával egy felületes ellenőrzés után bárkit átengednek, nem szokott probléma lenni.

Miután megérkezik az ember, taxik hosszú sora várja, akik fillérekért elvisznek bárhova, csak figyelni kell, hogy kapcsolják is be a taxiórát.

100Ft/km árért dolgoznak, amit ha megtöltünk emberekkel annyiba kerül mint a busz, ugyanis nincsenek túl nagy távolságok a városon belül.

Email-en keresztül minden hasznos információt megkaptunk a szállásokról illetve az iskoláról. Mikor megérkeztünk nagyon kedvesen fogadtak és a maradék információkat is megosztották velünk. Ha valami problémánk akadt, gyorsan sikerült találni valakit, aki segít.

Az egyetem hotelében szálltam meg havi 108 000Ft-ért. Nem olcsó, cserébe nagyon tiszta és modern. Amit kaptunk az árért: Klíma, egy kis hűtő, wifi, mindennapos takarítás, heti két ágyneműcsere, törölközők, portaszolgálat. Ketten laktunk egy szobában, ám ha valaki egyedül szeretne lakni arra is van lehetőség, csupán a dupláját kell fizetni az árnak. Két héten belül kellett fizetni, amit meg lehet tenni készpénzzel és bankkártyával is. Angolul nem mindegyik portás beszél, így beköltözéskor nem árt, ha van valaki velünk, aki beszél bolgárul is. Vendégeket lehet fogadni és egy-egy zajos estét is be lehet iktatni, nem volt senkinek problémája vele.

Persze nem kötelező ezt választani, de mindenesetre én ajánlom. A másik lehetőség egy lakás bérlete a városban, ez is könnyen kivitelezhető, hárman is ezt az opciót preferálták és nem bánták meg. Jóval olcsóbb is persze. A költségek csökkentése érdekében ajánlatos keresni egy albérletet.

A szállás és az egyetem is ingyenes wifi-vel volt lefedve, valamint a városban is nagyon sok helyen lehetett találni kósza internetet.

A 12 fős csoportunk naponta 5-6 órát töltött az iskolában. Mellesleg az iskola épülete nagyon szép és még új. Kaptunk egy bolgár tankönyvet, abból tanultunk. Amit én eléggé nehezményeztem, hogy a tanítás teljes

mértékben bolgár nyelven folyt. Néhány véletlen angol szót hallottam csupán, valamint erősen artikulálva és a táblára rajzolva fejezte ki magát a tanár, hogy mi is megértjük. Viszont a nyelvtant így is meg lehetett tanulni, ami kellett a vizsgához. Néhány órát ki lehet hagyni, senki se fog megszólalni érte.

A töménytelen óra ellenére magamtól is sokat kell tanulni, ha tényleg meg akarom tanulni a nyelvet. De a kurzuson megtanultuk azt, amit az ember magától nem tud, innentől kezdve otthon is be tudjuk fejezni, amit a Burgas Free University elkezdett.

Három tesztet írtunk, minden hét végén az aheti anyagból. Ezekből állt össze a legvégén az eredményünk, amit az utolsó teszt után pár órával már ki is javítottak és átadták az oklevelet. Megbukni ugyan nem könnyű, de nem is lehetetlen.

Elég sok programot szervezett számunkra az egyetem: Hétvégeente utazás más városokba (Sozopol, Nesebar), meglátogattuk a múzeumokat Burgasban, természetesen ingyen. Ha mindez nem elég, a másik 11 emberrel szinte mindennapra szerveztünk valami programot.

Konyha híján gyorsétkezdékbe és éttermekbe kellett járnunk, amihez elég kettőt lépni és máris fellelhetünk egyet. A 100Ft-os pizzaszeletet semmi nem übereli, hacsak nem a 150Ft-os döner. Jóval olcsóbb az étel, mint Magyarországon. Sajnos csak kisebb boltok voltak a városban, egy Tesco-ról csak álmodozhattunk. Egyedül a plázánál volt egy közepes nagyságú, ami a város szélén van, így nem érte meg gyakran odamenni.

A burgaszi hónap nagyon élvezetes volt számomra és a nyelvtanulás jelentősen megkönnyítette a következő 4 hónapom Bulgáriában.